Dosarul nr.1-118/24
1-24030987-24-1-20032024

S E N T I N Ţ Ă
În numele Legii

03 iunie 2025 or.Criuleni

Judecătoria Criuleni, sediul Central
Instanţa compusă din:
Preşedintele şedinţei, judecător Alina Arapu-Buţco
Grefierul Oxana Nichitin
Cu participarea:
Procurorului Maria Sîrbu
Apărătorului inculpatului Alexei Brînză
Părții vătămate *****
Inculpatului Dan Motilica

examinând în şedinţă de judecată publică, în limba de stat, în procedură generală, cauza penală de învinuire a inculpatului

MOTILICA Dan ***,** născut la *****, originar al s. ***** r-nul Criuleni și domiciliat temporar în *****, moldovean, cet. al R. Moldova, studii gimnaziale, celibatar, angajat în câmpul muncii în calitate de barista, fără antecedente penale,

învinuit de comiterea infracțiunilor prevăzute de art.186 alin.(2) lit. b) și c) Cod penal,

Cauza penală distribuită spre judecare aleatoriu prin intermediul PIGD în regim automat în procedura judecătorului Arapu-Buțco Alina la 25.07.2024.

Examinarea cauzei s-a finalizat la 03.06.2025.

Procedura de citare legal executată,

Procurorul Maria Sîrbu a solicitat recalificarea acțiunilor inculpatului de la art. 186 alin.(2) lit. b), c) și d) Cod penal în art. 186 alin.(2) lit. b) și c) Cod penal, ținînd cont de modificările operate la art. 186 alin.(2) Cod penal, și recunoașterea lui Motilica Dan ***** vinovat în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 186 alin.(2) lit. b) și c) Cod penal, cu aplicarea pedepsei sub formă de amendă în mărime de 700 u.c. Acțiunea civilă urmînd a fi admisă în principiu

Partea vătămată ***** a solicitat aplicarea unei pedepse sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității și încasarea prejudiciului material în sumă de 6000 lei.

Apărătorul Alexei Brînză și inculpatul Dan Motilica au solicitat aplicarea unei pedepse sub formă de amendă pe care este de acord s-o achite, iar acțiunea civilă să fie respinsă din motiv că prejudiciul material a fost restituit integral.

Analizînd actele și lucrările dosarului, probatoriul administrat în cadrul urmăririi penale și cel în cadrul cercetării judecătorești, instanța de judecată

c o n s t a t ă:

În fapt, Motilica Dan *****, la data de 28 ianuarie 2024, aproximativ la ora 11:00, împreună și prin înțelegere prealabilă cu ***** și *****, față de care există o sentință de încetare în baza art. 109 Cod penal, pe motivul împăcării părţilor, acționând cu intenție directă, dându-și seama de caracterul prejudiciabil al acțiunilor sale, pre*****ând urmările lor și dorind în mod conștient survenirea acestora, având scopul sustragerii bunurilor altei persoane, prin acces liber au pătruns în garajul ce aparține Administrației Publice Locale *****, situat în extravilanul s. *****, r-nul Criuleni, de unde pe ascuns au sustras automobilul de model „*****”, cu n/î *****, ce aparține lui *****, pe care l-au fost transportat la fier uzat în s. *****, r-nul Criuleni, astfel cauzând părții vătămate o daună materială considerabilă în sumă totală de 6000 lei.

Astfel, Motilica Dan ***** a comis infracțiunea prevăzută și sancționată de art. 186 alin.(2) lit. b) și c) din Cod penal, după indicii calificativi ai furtului, adică sustragerea pe ascuns a bunurilor altei persoane, săvârșită de două sau mai multe persoane, prin pătrundere în alt loc pentru depozitare.

Procedura de examinare a cauzei:

În faza de judecată, la etapa cercetării judecătorești a cauzei inculpatul Motilica Dan vina în comiterea infracțiunii incriminate a recunoscut, în sustragerea pe ascuns a automobilului, doar că și-a expirmat dezacordul de a restitui părții vătămate prejudiciul material, ori acesta a fost restitui de ceilalți complici a i săi. De asemenea, cauza penală în privința lui Motilică Dan a fost disjunsă, ori ultimul a fost anunțat anterior în căutare prin închierea instanței din 18 iunie 2024, motiv pentru care instanța de judecată a dispus examinarea cauzei penale în procedură generală.

Poziția procesuală a inculpatului:

În şedința de judecată, *inculpatul Motilica Dan* ***** vina în comiterea infracțiunii incriminate a recunoscut integral, doar menționînd că nu dorește și este în dezacord cu poziția părții vătămate care a solicitat să-i recupereze prejudiciul care deja a fost recuperat. În susținerea poziției sale în ședința de judecată a invocat că el împreună cu ***** și ***** au sustras de la partea vătămată ***** automobilul de model „*****”, pe care l-au dus la fer uzat contra sumei de 3000 lei. Automobilul sustras nu funcționa, astfel au fost nevoiți de a-l transporta cu evacuatorul pentru care au achitat suma de 1200 lei. Cu banii rămași în urma realizării bunului sustras au reparat bara de protecție a automobilului cu care s-au deplasat la fața locului. Îi pare rău de fapta comisă. La partea vătămată ***** a fost, însă ultimul nu l-a iertat. Urma să încheie o tranzacție cu partea vătămată și inițial s-au înțeles să restituie prejudiciul în mărime totală de 6000 lei, adica cîte 2000 lei de la fiecare, iar apoi ***** a solicitat suma de 15000 lei. Nu a restituit părții vătămate careva sume bănești. Este de acord să-i restituie pînă la 4000 lei. Din cîte cunoaște ***** și ***** i-au restituit cîte 5000-6000 lei fiecare. Solicită să-i fie aplicată o pedeapsă sub formă de amendă, pe care va fi în posibilitate de a o achita, ori dacă îi va fi aplicată munca neremunerată nu o va putea executa deoarece este încadrat în cîmpul muncii.

Pe lîngă faptul că inculpatul a recunoscut vina integral în săvîrşirea infracțiunii pentru care a fost pus sub învinuire, vinovăția acestuia în săvîrşirea infracțiunii imputate a fost demonstrată și prin materialele cauzei penale şi probele elucidate în şedința de judecată şi anume:

Probele administrate de partea acuzării:

Partea vătămată ***** *****, fiind chestionat în cadrul cercetării judecătorești a declarat că la sfîrșitul lunii ianuarie anul 2024, el activa în calitate de paznic la o clădire a fostului penitenciar, care se află la balanța Primăriei s. *****. Pe teritoriul acesteia este amplasat un garaj, în care dînsul își păstra automobilul său de model *****. În acea zi cînd i-a fost sustras automobilul el a fost la o înmormîntare și în timpul cît el a lipsit, teritoriul a fost supravegheat de ginerele său *****. După 3 zile, revenind la serviciu, a observat că lacătul de la garaj era deteriorat și a constatat lipsa automobilul. Automobilul său avea doar două roți. A observat că mașina nu a fost tîrîtă. Despre cele constatate a informat primarul, care ulterior l-a anunțat că a văzut un automobil asemănător ca al lui în s. Zolonceni, ce staționa pe partera dreaptă, unde o doamnă vindea miere. S-a deplasat la locul descris și a discutat cu o doamnă, care i-a comunicat că seara la ora 16:00, cînd dumneaei a plecat spre casă, automobilul nu era, iar cînd a venit dimineața la ora 09:00 era. Aceasta i-a mai spus că tatăl ei noaptea a auzit zgomot și ieșind la poartă a văzut automobilul. Dimineața a venit un evacuator și trei persoane de gen masculin, care au luat automobilul și l-au dus în s. *****. Ulterior de la poliție a aflat numele persoanelor care au sustras automobilul. A declarat că apreciază valoarea automobilului său în mărime de 6000 lei. Suma de bani i-a fost restituită parțial de către Ion și Cristian, în mărime a cîte 5000 lei fiecare. În total a primit 10000 lei. Față de Motilica Dan are pretenții materiale și solicită să-i restituie 5000 lei. Pretenții morale față de acesta nu are.

Astfel, instanța relevă ca la materialele cauzei penale în scopul stabilirii faptului dacă în realitate fapta imputată inculpatului a avut loc sau nu, în scopul elucidării tuturor circumstanțelor care ar duce la stabilirea adevărului a recurs la elucidarea mijloacelor materiale de probă prezentate de acuzator:

- elementele de fapt stabilite prin procesul-verbal de cercetare la fața locului și planșa fotografică anexă, acțiune procesuală prin care a fost supus cercetării locul comiterii infracțiunii, care constituie un garaj care aparține Administrației Publice Locale, situat în s. *****, r-nul Criuleni, în rezultatul căruia nu s-a depistat și ridicat nimic (f.d.8-14).

Aprecierea instanței. Încadrarea juridică a faptei.

Potrivit prevederilor art. 384 din Cod de procedură penală, instanța hotărăște asupra învinuirii înaintate inculpatului prin adoptarea sentinței de condamnare, de achitare sau de încetare a procesului penal. Sentința se adoptă în numele legii. Sentința instanței de judecată trebuie să fie legală, întemeiată și motivată. La fel, urmează ca instanța de judecată să își întemeieze sentința numai pe probele care au fost cercetate nemijlocit în ședința de judecată.

Subsecvent se reține că, potrivit prevederilor art. 325 alin. (1) din Cod de procedură penală, judecarea cauzei în primă instanță se efectuează numai în privința persoanei puse sub învinuire și numai în limitele învinuirii formulate în rechizitoriu.

În concordanță cu conținutul art. 389 alin. (1) și (2) din Cod de procedură penală, sentința de condamnare se adoptă numai în condiția în care, în urma cercetării judecătorești, vinovăția inculpatului în săvârșirea infracțiunii a fost confirmată prin ansamblul de probe cercetate de instanța de judecată și nu poate fi bazată pe presupuneri.

În contextul aprecierii circumstanțelor faptice expuse mai sus, instanța de judecată reține prevederile art. 93 Cod procedură penală, conform cărora, probele sunt elemente de fapt dobândite în modul stabilit de prezentul cod, care servesc la constatarea existenței sau inexistenței infracțiunii, la identificarea făptuitorului, la constatarea vinovăției, precum şi la stabilirea altor împrejurări importante pentru justa soluționare a cauzei.

Potrivit art. 100 alin. (4) Cod procedură penală, toate probele administrate în cauza penală vor fi verificate sub toate aspectele, complet şi obiectiv. Verificarea probelor constă în analiza probelor administrate, coroborarea lor cu alte probe, administrarea de noi probe şi verificarea sursei din care provin probele, în conformitate cu prevederile prezentului cod, prin procedee probatorii respective.

Conform art. 101 alin. (1), (3) Cod procedură penală, fiecare probă urmează să fie apreciată din punct de vedere al pertinenței, concludenții, utilității şi veridicității ei, iar toate probele în ansamblu – din punct de vedere al coroborării lor. Nici o probă nu are o valoare dinainte stabilită pentru organul de urmărire penală sau instanța de judecată.

Instanța de judecată, prin prisma admisibilității, pertinenței, concludenții, utilității şi veridicității probelor cercetate în ședința de judecată, coroborat cu declarația de recunoaștere a faptei date de inculpat la etapa cercetării judecătorești, rezultă dincolo de orice îndoială că, acțiunile lui Motilica Dan comise în circumstanțele constatate mai sus, întrunesc sub aspect subiectiv şi obiectiv semnele constitutive ale componenței de infracțiune prevăzută în art. 186 alin.(2) lit. b) și c) din Cod penal, după indicii calificativi ai furtului, *adică sustragerea pe ascuns a bunurilor altei persoane, săvârşită de două sau mai multe persoane, prin pătrundere în alt loc pentru depozitare.*

Din considerentele de fapt și de drept mai sus arătate, instanța constată că fapta pentru care inculpatul a fost trimis în judecată există, a fost săvîrșită de către acesta și constituie infracțiune în sensul art. 15 Cod penal.

În ceea ce privește incidența probelor propuse spre administrare în cadrul procesului de judecare a prezentei cauze, instanţa concluzionează, că acţiunile inculpatului Motilica Dan întrunesc pe deplin semnele faptelor infracționale încadrate în baza art. 186 alin.(2) lit. b) și c) Cod penal.

Aşadar, cumulul de probe prezentate în sprijinul învinuirii şi enumerate mai sus, dovedesc vinovăţia inculpatului, iar temei pentru a pune la îndoială veridicitatea probelor nu s-a constatat, acestea fiind obţinute cu respectarea normelor de procedură penală şi în ansamblu coroborează între ele, confirmând pe deplin vinovăţia inculpatului în săvârșirea infracţiunii imputate.

Instanța a reţinut starea de fapt conformă cu realitatea şi sprijinită pe interpretarea şi analiza judicioasă a unui probatoriu complet administrat atât în faza de urmărire penală, cât şi în faţa instanţei.

Acțiunile lui Motilica Dan sunt susținute de materialul probator administrat în dosar, constituind un lanţ deductiv, fără discontinuitate.

În considerarea aprecierilor de mai sus, starea de fapt este cea arătată în actul de sesizare, care de fapt a fost recunoscut și de Motilica Dan, care a expus calr că dînsul împreunăc cu ceilalți doi complici ai său au sustras bunul dein garajul părții vătămate, pe care l-au transport pe evacuator și l-au predat la fier uzat, contra costului de 3000 de lei, declarații care coroborează cu cele a părții vătămate *****, din care se deduce cert că automobilul a fost sustras din garaj, în stare dezasamblată, pe evacuator în mod ascuns.

Instanța va statua că obiectul juridic special al infracțiunii constatate îl formează relațiile sociale cu privire la posesia asupra bunurilor mobile. Aceste relații sociale au fost afectate prin fapta comisă de inculpat. Circumstanțe care să înlăture caracterul penal al faptei inculpatului la caz nu au fost stabilite.

Obiectul material al infracțiunii constatate îl reprezintă bunul sustras care are o existență materială – automobilul de *****, cu numărul de înmatriculare *****.

Latura obiectivă a infracțiunii constatate este exprimată prin: 1. fapta prejudiciabilă exprimată prin acțiunea de luare ilegală și gratuită săvîrșită de mai multe persoane prin pătrundere în garaj și sustragerea bunului părții vătămate. 2. uUrmările prejudiciabile sub formă de prejudiciu patrimonial efectiv. 3. Legătura de cauzalitate dintre fapta prejudiciabilă și urmărire prejudiciabile - sustragerea bunului. Ori, este evident că anume în urma sustragerii bunului părții vătămate aceasta a avut de suportat un prejudiciu. 4. Modul ascuns - sustragerea bunului menționat supra ce aparținea lui ***** a fost efectuată în absența cărorva persoane, prin pătrundere în locul de depozitare. Acțiunea de sustragere a rămas neobservată de către careva persoane.

Latura subiectivă a infracțiunii constatate este caracterizată prin intenția directă a lui Motilica Dan, întrucât acesta își dădea seama de caracterul prejudiciabil al acțiunii de sustragere pe ascuns a automobilului ce aparținea lui *****, a prevăzut urmările ei prejudiciabile, și a dorit în mod conştient, survenirea acestor urmări acționînd în acest scop, cu intenție.

Scopul infracțiunii comise de Motilica Dan ***** este cel de cupiditate. Subiectul infracțiunii este persoana fizică responsabilă – Motilica Dan, care întrunește condițiile prevăzute la articolele 21 alin. (1) și 22 Cod pemnal.

Din aceste motive, instanța de judecată a ajuns la concluzia că inculpatul Motilica Dan ***** urmează a fi recunoscut vinovat și tras la răspundere penală pentru săvârșirea infracțiunii stabilite de art.186 alin. (2) lit. b) și c) CP.

Referitor la încadrarea faptelor de care a fost găsit vinovat Motilica Dan, instanța a exclus un calificativ -lit. d), ori potrivit rechizitoriului, fapta ultimului la data săvîrșirii ei a fost încadrată în baza art. 186 alin.(2) lit. b), c) și d) Cod penal.

Potrivit lit. d) a alin.(2) art. 186 Cod penal, aceasta reprezintă agravanta – cauzarea de daune în proporții considerabile.

În prezent, conform modificărilor operate în Codul penal prin Legea nr. 136 din 06.06.2024, în vigoare din 07.09.2024, art. 126 alin. (2) CP, în redacția nouă are următorul conținut: „*Se consideră proporţii considerabile sau esenţiale valoarea bunurilor sustrase, dobândite, primite, fabricate, distruse, poluate, utilizate, transportate, păstrate, comercializate, valoarea pagubei pricinuite de o persoană sau de un grup de persoane, care depăşeşte 10 salarii medii lunare pe economie prognozate, stabilite prin hotărârea de Guvern în vigoare la momentul săvârşirii faptei.*”

Instanța reține că prin noile reglementări, legiuitorul a modificat conceptul de proporții considerabile.

Astfel, la determinarea proporțiilor considerabile, legiuitorul a prevăzut drept bază de calcul salariul mediu lunar pe economie prognozat, stabilite prin hotărâre de Guvern în vigoare la momentul săvârşirii faptei.

Or, Guvernul aprobă anual și publică în Monitorul Oficial cuantumul salariului mediu lunar pe economie, prognozat pentru fiecare an, care de fapt reprezintă o valoare constantă și o bază de calcul.

Prin urmare, instanța reține că conform Hotărârii de Guvern nr. 1033 din 21.12.2023, privind aprobarea cuantumului salariului mediu lunar pe economie, prognozat pentru anul 2024, era de 13700 lei.

Respectiv, 10 salarii medii lunare pe economie prognozate, stabilite prin hotărârea de Guvern în vigoare la momentul săvârşirii faptei – 28.01.2024 constituia 137000 lei.

Astfel, din fapta reținută s-a constatat că Motilica Dan a sustras bunul care valora suma de 6000 lei și la momentul comiterii faptei aceasta constituia daună considerabilă, iar la momentul examinării cauzei și intervenirii modificărilor legislative, aceasta nu depășește 10 salarii medii lunare pe economie prognozate, stabilite prin hotărâre de Guvern în vigoare la momentul săvârşirii faptei.

Potrivit 10 alin.(2) Cod penal, Legea penală care înăspreşte pedeapsa sau înrăutăţeşte situaţia persoanei vinovate de săvîrşirea unei infracţiuni nu are efect retroactiv.

Așa dar, instanța reține că efectul retroactiv al legii penale ține de aplicabilitatea noii legi penale mai favorabile în raport cu legea anterioară.

Acest pricipiu fiind indisolubil legat de cel al legalității, care reprezintă o caracteristică a statului de drept.

Respectiv, legea nouă ameliorează situația persoanei ce a comis infracțiunea, or în redacția Legii 136 din 06.06.2024, în vigoare 07.09.2024, valoarea bunurilor sustrase nu mai poate fi considerată daună considerabilă, încît să fie încadrate juridic, conform semnelor calificative al lit. d) a alin.(2) al art. 186 Cod penal.

Deci modificările legislative operate ameliorează situația lui Motilica Dan, fiind aplicabile prevederile art. 10 alin.(1) Cod penal și în concluzie, aplicînd prevederile legii penale, semnul calificativ – lit. d) din art. 186 alin.(2) Cod penal, urmează a fi exclus din învinuirea lui Motilica Dan, acțiunilee acestuia, corect la data examinării cauzei urmează a fi încadrate în baza art. 186 alin.(2) lit. b) și c) Cod penal.

Stabilirea și individualizarea pedepsei:

Deci, constatînd că în cauză sunt întrunite, în mod cumulativ, condițiile prevăzute de art. 385 alin. (1) Cod de procedură penală, în sensul că fapta săvîrșită de inculpat în baza art 186 alin.(2) lit. b) și c) Cod penal, de *sustragere pe ascuns a bunurilor altei persoane, săvârşită de două sau mai multe persoane, prin pătrundere în alt loc pentru depozitare,* există, constituie infracțiune și a fost săvîrșită cu formă de vinovăție prevăzută de lege, instanța va dispune condamnarea acestuia și va stabili inculpatului Motilica Dan o pedeapsă, care să aibă scop de reeducare a ultimului și conștientizarea consecințelor faptei prejudiciabile comise.

Săvîrșirea infracțiunii prevăzute de art. 186 alin. (2) lit. b) și c) Cod Penal, pentru care a fost găsit vinovat inculpatul Motilica Dan, prevede pedeapsă cu amendă în mărime de la 650 la 1350 unităţi convenţionale sau cu muncă neremunerată în folosul comunităţii de la 180 la 240 de ore, sau cu închisoare de pînă la 4 ani.

Potrivit alin. (3) art. 16 Cod Penal, infracţiunea comisă de către inculpatul Motilica Dan este calificată ca fiind mai puțin gravă.

Conform art. 61 Cod Penal, pedeapsa penală este o măsură de constrângere statală și un mijloc de corectare și reeducare a condamnatului, ce se aplică de instanţele de judecată, în numele Legii, persoanelor ce au săvârșit infracţiuni, cauzând anumite lipsuri și restricţii drepturilor lor. Pedeapsa are drept scop restabilirea echităţii sociale, corectarea condamnatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracţiuni atât din partea condamnatului, cât și a altor persoane.

Executarea pedepsei nu trebuie să cauzeze suferinţe fizice și nici să înjosească demnitatea persoanei condamnate.

La stabilirea pedepsei instanţa de judecată ţine cont și de prevederile art. 75 Cod penal, potrivit căruia persoanei recunoscute vinovate de săvârșirea unei infracţiuni i se aplică o pedeapsă echitabilă, în limitele fixate și în strictă conformitate cu dispoziţiile părţii generale a Codului penal. La stabilirea categoriei și termenului pedepsei, instanţa de judecată ţine cont de gravitatea infracţiunii săvârșite, de motivul săvîrșirii acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanţele cauzei, care atenuează ori agravează răspunderea, de influenţa pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condiţiile de viaţă ale familiei acestuia.

În acest sens instanța reține că, prin criteriile de individualizare a pedepsei se înţeleg cerinţele de care instanţa de judecată este obligată să se conducă în procesul stabilirii pedepsei şi la aplicarea ei persoanei vinovate de săvârșirea infracţiunii.

Individualizarea pedepsei constă în obligaţiunea instanţei de a stabili măsura pedepsei concrete infractorului necesară şi suficientă pentru realizarea scopurilor legii penale şi a pedepsei penale.

Pedeapsa este echitabilă, când ea impune infractorului lipsuri şi restricţii ale drepturilor lui, proporţionale cu gravitatea infracțiunii săvârşite şi este suficientă pentru restabilirea echitaţii sociale, adică a drepturilor şi intereselor victimei, statului şi întregii societăţi, perturbate prin infracțiune.

Mai mult, urmează a fi reținut că din dispozițiile art.75 alin. (1) CP, se desprind trei criterii generale cu valoare de principiu. Pedeapsa aplicată infractorului trebuie să fie echitabilă, legală și individualizată.

Ca urmare, instanța de judecată indică că pedeapsa penală este echitabilă atunci când este capabilă de a contribui la realizarea altor scopuri ale pedepsei penale, cum ar fi corectarea condamnatului şi prevenirea săvârşirii de noi infracţiuni atât de către condamnat, precum şi de alte persoane, or, practica judiciară demonstrează că, o pedeapsă prea aspră generează apariţia unor sentimente de nedreptate, jignire, înrăire şi de neîncredere în lege, fapt ce poate duce la consecinţe contrare scopului urmărit.

Legalitatea pedepsei impune instanței obligația de a stabili pedeapsa în limitele fixate în Partea Specială și în strictă conformitate cu dispozițiile Părții Generale a Codului Penal.

Individualizarea pedepsei constă în obligația instanței de a stabili măsura pedepsei concrete infractorului, necesară și suficientă pentru realizarea scopurilor legii penale și pedepsei penale.

Ca să-şi poată îndeplini funcţiile care-i sunt atribuite, în vederea realizării scopului său şi al legii, pedeapsa trebuie să corespundă sub aspectul naturii (privativă sau neprivativă de libertate) şi duratei atât gravităţii faptei şi potenţialului de pericol social pe care-l prezintă în mod real persoana inculpatului, cât şi aptitudinii acestuia de a se îndrepta sub influenţa pedepsei.

Funcţiile de constrângere şi de reeducare, precum şi scopul preventiv al pedepsei pot fi realizate numai printr-o justă individualizare a sancţiunii, care să ţină seama de persoana căreia îi este destinată, pentru a fi ajutată să se schimbe, în sensul adaptării la condiţiile socio-etice impuse de societate.

Exemplaritatea pedepsei produce efecte atât asupra conduitei inculpatului, contribuind la reeducarea sa, cât şi asupra altor persoane care, văzând constrângerea la care este supus acesta, sunt puse în situaţia de a reflecta asupra propriei lor comportări viitoare şi de a se abţine de la săvârşirea de infracţiuni. Fermitatea cu care o pedeapsă este aplicată şi pusă în

executare, intensitatea şi generalitatea dezaprobării morale a faptei şi făptuitorului, condiţionează caracterul preventiv al pedepsei care, totdeauna, prin mărimea privaţiunii, trebuie să reflecte gravitatea infracţiunii şi gradul de vinovăţie al infractorului.

Numai o pedeapsă justă şi proporţională este de natură să asigure atât exemplaritatea, cât şi finalitatea acesteia, prevenţia specială şi generală înscrise în art.61 Cod penal, potrivit căruia „scopul pedepsei este prevenirea săvârşirii de noi infracţiuni”.

Instanța de judecată luînd în calcul cele expuse mai sus, la stabilirea mărimii și categoriei pedepsei i-a în consideraţie faptul că, inculpatul Motilica Dan ***** a comis pentru prima dată o infracțiune mai puțin gravă, la faza urmării penale a recunsocut vina în cele comise, la locul de trai se caracterizează pozitiv, inclusiv și în urma audierii, ultimul a recunoscut vina integral.

În calitate de cicumstanță atenunate în sarina inculpatului urmînd a fi reținută incidența dispozițiilor art. 76 alin. (1) lit. b) Cod penal, *săvîrşirea infracţiunii de către un minor sau de către o persoană care a atins vîrsta de 18 ani, dar nu a atins vîrsta de 21 de ani.*

În conformitate cu prevederile art.77 Cod penal, în acțiunile inculpatului Motilica Dan circumstanțe care agravează răspunderea penală nu au fost identificate.

Astfel, luând în considerație în ansamblu toate circumstanțele cauzei, gravitatea și esența faptei comise, instanţa consideră că corectarea şi resocializarea inculpatului Motilica Dan este posibilă prin aplicarea pedepsei sub formă de amendă în limitele sancțiunii prevăzute de art. 186 alin.(2) lit. b) și c) Cod penal, deci în mărime de 650 unităţi convenţionale, în sumă de 32500 lei, ori aceasta va asigura atingerea scopului pedepsei penale.

Pedeapsa sub formă de amendă este o sancțiune pecuniară și are un caracter specific coercitiv și își realizează funcția coercitivă prin aptitudinea sa de a reduce drastic patrimoniul condamnatului, îngreunîndu-i condițiile de existență, astfel urmărind reeducarea acestuia prin restricțiile materiale ce decurg din acestea, însă la stabilirea unei astfel de pedepse urmează a se ține cont și de stiuația materială a persoanei, care în ședința de judecată a menționat că este angajat în cîmpul muncii, are salariu stabil, inclusiv mizează și pe suportul mamei, care este încadrată în cîmpul muncii peste hotarele țării, astfel va fi abil să achite amenda în cuantumul care va fi apreciat de instanță, proporțional faptelor sale.

În acest sens mai este de menţionat că, potrivit prevederilor art.64 alin.(3^1) Cod penal, condamnatul este în drept să achite jumătate din amenda stabilită, adică suma de 16250 lei, dacă o plăteşte în cel mult 3 zile lucrătoare din momentul în care hotărîrea devine executorie.

În conformitate cu art. 467 alin. (1) din Codul de procedură penală, hotărârea instanței de judecată într-o cauză penală devine executorie la data când a rămas definitivă. Prin urmare, punerea în executare a pedepsei stabilite se va realiza din momentul rămânerii definitive a prezentei sentințe.

Prin ordonanța din 15 februarie 2024, ***** a fost recunoscut în calitate de parte vătămată și parte civilă (f.d. 19, 26), pe faptul sustragerii automobilului de model *****, cu prejudiciu material în sumă de 6000 lei.

Acțiunea civilă.

Conform art.397 pct.1) Cod de procedură penală, dispozitivul sentinței de condamnare, pe lângă chestiunile enumerate în art.395 și 396, trebuie să mai cuprindă și

hotărîrea cu privire la acţiunea civilă înaintată sau hotărârea pronunţată din oficiu de către instanţă referitor la repararea pagubei.

În conformitate cu prevederile art. 221 alin. (1) și (2) din Codul de procedură penală, (1) Acţiunea civilă în procesul penal se intentează în baza cererii scrise a părţii civile sau a reprezentantului ei în orice moment de la pornirea procesului penal pînă la terminarea cercetării judecătoreşti. (2) Acţiunea civilă se intentează faţă de bănuit, învinuit, inculpat, faţă de o persoană necunoscută care urmează să fie trasă la răspundere sau faţă de persoana care poate fi responsabilă de acţiunile învinuitului, inculpatului.

Potrivit art.219 alin.(1) Cod de procedură penală, acțiunea civilă în procesul penal se intentează prin depunerea unei cereri, adresate procurorului sau instanței de judecată, de către persoanele fizice sau juridice cărora le-au fost cauzate prejudicii materiale sau morale nemijlocit prin fapta (acțiunea sau inacțiunea) interzisă de legea penală sau în legătură cu săvârșirea acesteia.

Din prevederile legii rezultă că, persoana care a cauzat prin fapta sa o daună altei persoane este obligată la repararea ei, ceea ce implică dreptul celui prejudiciat de a solicita repararea pagubei.

În cadrul examinării cauzei penale, s-a stabilit că ***** în cadrul urmăririi penale a fost recunoscut în calitate de parte civilă în data de 15.02.2024, solicitînd încasarea prejudiciului material de 6000 lei (f.d. 26-27).

Prin urmare, art. 1998 alin. (1) Cod civil, stipulează, că cel care acționează față de altul în mod ilicit, cu vinovăție este obligat să repare prejudiciul patrimonial, iar în cazurile prevăzute de lege și prejudiciul moral cauzat prin acțiune sau omisiune.

Potrivit art. 19 alin.(1) și (2) Cod civil, (1) În condiţiile legii, persoana lezată într-un drept al ei sau într-un interes recunoscut de lege poate cere repararea integrală a prejudiciului patrimonial şi nepatrimonial cauzat astfel.

(2) Se consideră prejudiciu patrimonial cheltuielile pe care persoana lezată le-a suportat sau urmează să le suporte la restabilirea dreptului sau interesului recunoscut de lege încălcat, distrugerea sau deteriorarea bunurilor sale (daună reală), precum şi profitul ratat ca urmare a încălcării dreptului sau interesului recunoscut de lege (profit ratat).

Însă acest drept apare în cazul în care prejudiciul n-a fost restituit.

Or, potrivit materialelor cauzei așa și cum se deduce din fapta cauzată, aceasta a fost comisă de mai multe persoane, nu doar de Motilica Dan, iar în privința persoanelor care au comis fapta există sentința Judecătoriei Criuleni, sediul central nr. 1-34/24 din 02 august 2024, prin care a fost încetat procesul în baza art. 186 alin. (2) lit. b), c) și d) Cod Penal, pe motivul împăcării părţilor, cu liberarea de răspundere penală, iar unul din motivul împăcării părților a fost recuperarea prejudiciului părții vătămate în mărime de 6000 lei, faptul dat se deduce din tranzacția de împăcare (f.d. 157-158), iar faptul recuperării prejudiciului nu a fost negat de partea vătămată nici în ședința de judecată, ori fiind audiat acesta a declarat că ***** și ***** au restituit fiecare cîte 6000 lei, pe cînd prejudiciul a fost estimat la suma de 6000 lei, respectiv acest prejudiciu urma a fi încasat solidar.

În concluzie, pe motivele menționate urmează a fi respinsă solicitarea părții vătămate de a fi dispusă încasarea prejudiciul material în sumă de 6000 lei de la Motilica Dan, deoarece acesta a fost recuperat de către ***** și *****.

Măsura preventivă.

Conform prevederilor art.395 alin.(1) pct.5 CPP, în dispozitivul sentinţei de condamnare trebuie să fie arătată dispoziţia privitoare la măsura preventivă ce se va aplica inculpatului pînă cînd sentinţa va deveni definitivă.

Prin ordonanţa procurorului din 21 februarie 2024, în privinţa lui Motilica Dan a fost aplicată măsura preventivă - obligarea de a nu părăsi ţara pe un termen de 60 de zile.

În contextul dezbaterilor judiciare procurorul, apărătorul şi inculpatul nu s-au expus pe marginea aplicării sau menținerii măsurilor preventive în privința inculpatului.

Astfel, analizând materialele dosarului penal, la momentul emiterii sentinței, instanța statuează că inculpatul Motilica Dan nu se află sub imperiul măsurii preventive, însă pentru punerea în executare a sentinței și până când aceasta va deveni definitivă, urmează a se aplica în privința acestuia măsura preventivă – obligarea de a nu părăsi ţara.

Din sensul art. 175 alin. (2) din Cod de procedură penală, rezultă că măsurile preventive sânt orientate spre a asigura buna desfăşurare a procesului penal sau a împiedica bănuitul, învinuitul, inculpatul să se ascundă de urmărirea penală sau de judecată, spre aceea ca ei să nu împiedice stabilirea adevărului ori spre asigurarea de către instanţă a executării sentinţei.

Raționamentul aplicării măsurii preventive reținute la caz se explică prin faptul că aceasta are drept scop realizarea principiului inevitabilității executării pedepsei penale stabilite de instanță inculpatului.

Reieșind din cele expuse şi conducîndu-se de art.art. art. 340, 384-385, 387, 389, 392-394, 395 Cod de procedură penală, instanţa de judecată –

C O N D A M N Ă :

Motilica Dan ***** se recunoaște vinovat de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 186 alin. (2) lit.b) și c) din Codul penal și i se numește o pedeapsă sub formă de amendă în mărime de 650 unităţi convenţionale, în sumă de 32500 lei.

Se explică lui Motilica Dan prevederile art.64 alin.(3^1) și (5) Cod penal, că este în drept să achite jumătate din amenda stabilită dacă o plătește în cel mult 3 zile lucrătoare din momentul în care hotărîrea devine executorie, suma de 16250 lei. În acest caz, se consideră că sancţiunea amenzii este executată integral.

În caz că în termenul oferit de 3 zile din momentul în care hotărîrea devine executorie, amenda nu va fi achitată, Motilica Dan, urmînd a achita amenda stabilită în conformitate cu art.64 alin.(3) Cod penal, în 4 rate egale a cîte 8125 lei în fiecare trimestru în termen de 1 an din momentul în care hotărîrea devine executorie.

În caz de eschivare cu rea-voinţă a condamnatului de la stabilite ca pedeapsă principală sau complementară, instanţa de judecată poate să înlocuiască suma neachitată a amenzii cu închisoare în limitele pedepsei maximale, prevăzute de articolul respectiv al Părţii speciale a prezentului cod. Suma amenzii se înlocuieşte cu închisoare, calculîndu-se o lună de închisoare pentru 100 unităţi convenţionale.

Se aplică în privința lui Motilica Dan ***** măsura preventivă - obligarea de a nu părăsi ţara, care se menţine până la intrarea sentinţei în vigoare.

Acțiunea civilă înaintată de către *****, în partea prejudiciului material, se respinge ca neîntemeiată.

Sentinţa cu drept de apel la Curtea de Apel Centru în termen de 15 zile, prin intermediul Judecătoriei Criuleni, sediul central.

Președintele ședinței
Judecătorul /semnat/ Alina Arapu-Buțco

Copia corespunde originalului
Judecătorul Arapu-Buțco Alina